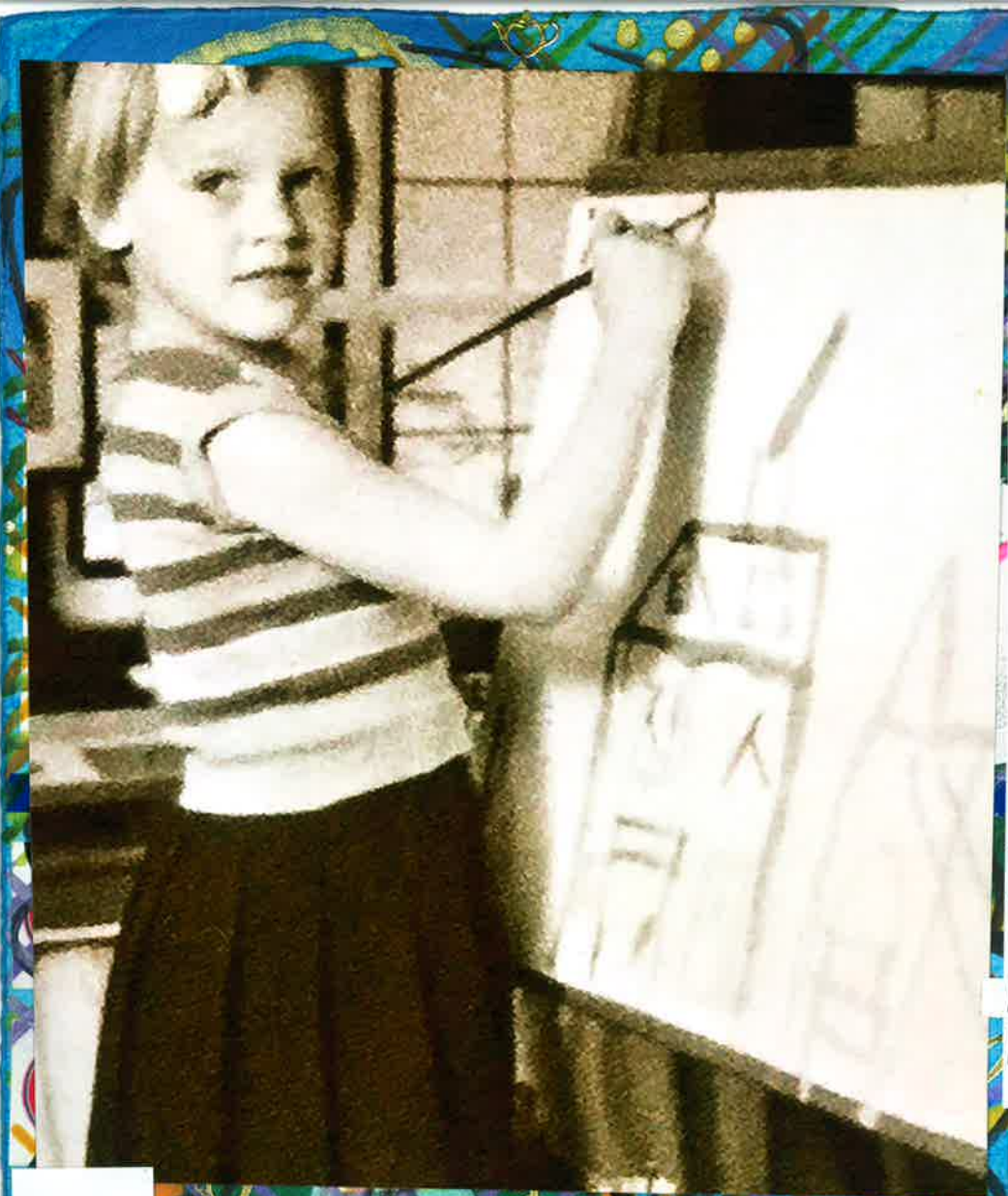

3 x p.d. granen + 1 x p.d. vers water + 's avonds op
StoK + Verse eitjes + Kuikentjes rond pagen

IM
L
X

's Avonds als ik slapen ga
volgen veertien engeltjes mij na
twee aan mijn hoofdend
twee aan mijn voeteind

twee aan mijn rechterzij
twee aan mijn linkerzij

twee die mij dekken
twee die mij wekken
en twee die mij wijzen
naar 's hemels paradijzen

EERSTE
HELLIGE
COMMUNTE
S'-HERTOGENBOSCH
30 mei 1956

TABULA RASA

IN DE ZESTIJSER
JAREN VROEG
IN DE ACHTEND

SPIEGEL TE
SCHEREN EN
ZEL DAN
DAGELIJKS

STAND MIJN
VADER ZICH
VOOR DE

HET LEVEN IS
EEN
SCHOUWTOONEEL
ELK SPEELT
ZIJN ROL EN
KRIJGT ZIJN
DEEL

DON'T TELL ME
HOW TO DRESS!
TELL THEM
NOT TO RAPE!

YOUR SILENCE WILL
NOT PROTECT YOU!
AUDRE LORDE

Oh, so that explains the
difference in our salaries!

HOUSEWIVES
ARE
UNPAID
SLAVE
LABORERS

WOMEN
ARE
COMPLETE
HUMAN
BEINGS
NOT
POTENTIAL
MOTHERS!
MOTHERHOOD IS
JUST AN
OPTION

IT'S A
DRESS
NOT A
YES

ABORTION
IS A
PERSONAL
DECISION
NOT A
LEGAL
DEBATE

In Nederland schreef Joke Smit in 1967 het artikel Het onbehagen bij de vrouw over de Beauvois studie in het literaire tijdschrift De Gids. Smit zei daarin over haar onvrede met de maatschappelijke positie van vrouwen: 'Ik kan alleen maar hopen dat sommige vrouwen mijn onbehagen delen en dat een grotere groep het op den duur zal gaan delen. Naar aanleiding van de vele instemmende reacties op het artikel, richtte Smit met Hedy d'Ancona en anderen in oktober 1968 het platform Man Vrouw Maatschappij (MVM) op. Smit was overtuigd van het nut van beleidsinvloeding en vond dat vrouwen een actieve rol moesten gaan spelen in maatschappelijke instituties.

04 08 1970

11 01 1980

02 08 1968

Kunstgeschiedenis
door de eeuwen heen
collage 140 x 0,80
niets duurt voort,
behalve verandering

30 mei 1980
Rock Creek Park
Wheaton
Maryland

De gekruisigde
gaat in vlammen op.
acryl, olieverf, hout,
metaal en plastic
op paneel.

Al voor mijn 18^e verjaardag was
ik "mijn geloof" definitief kwijt
"Hij" ging in vlammen op.
80 x 80, 2001.

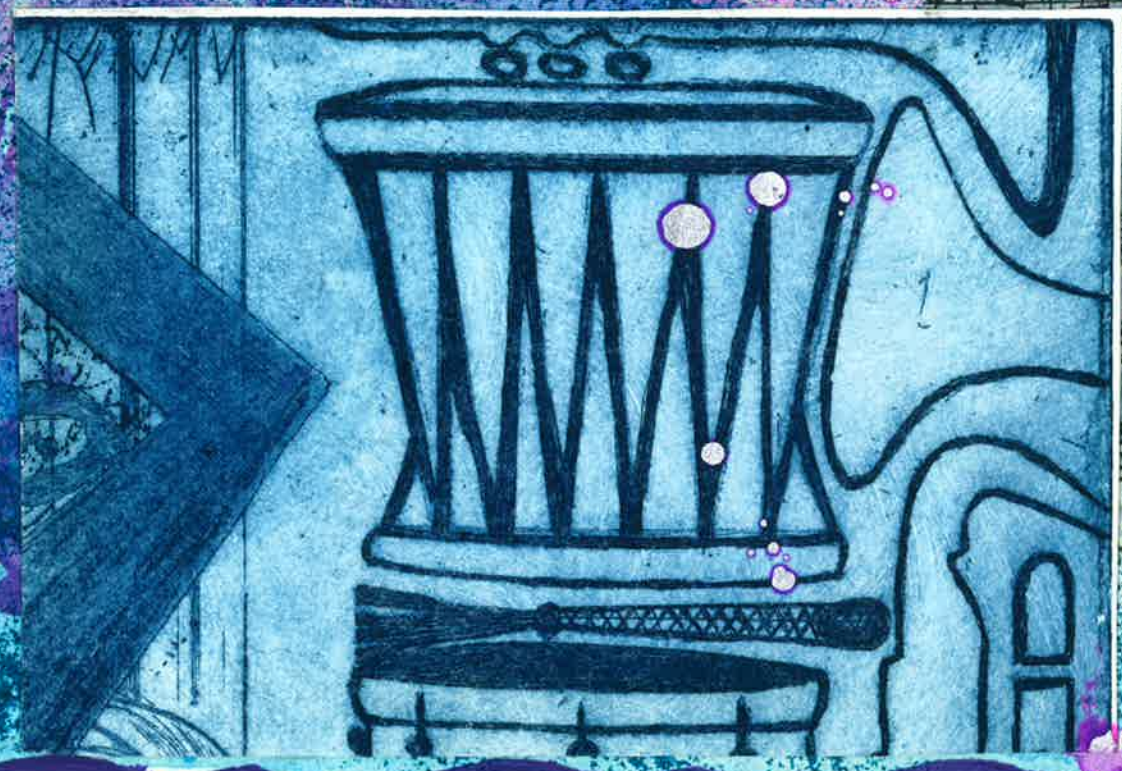
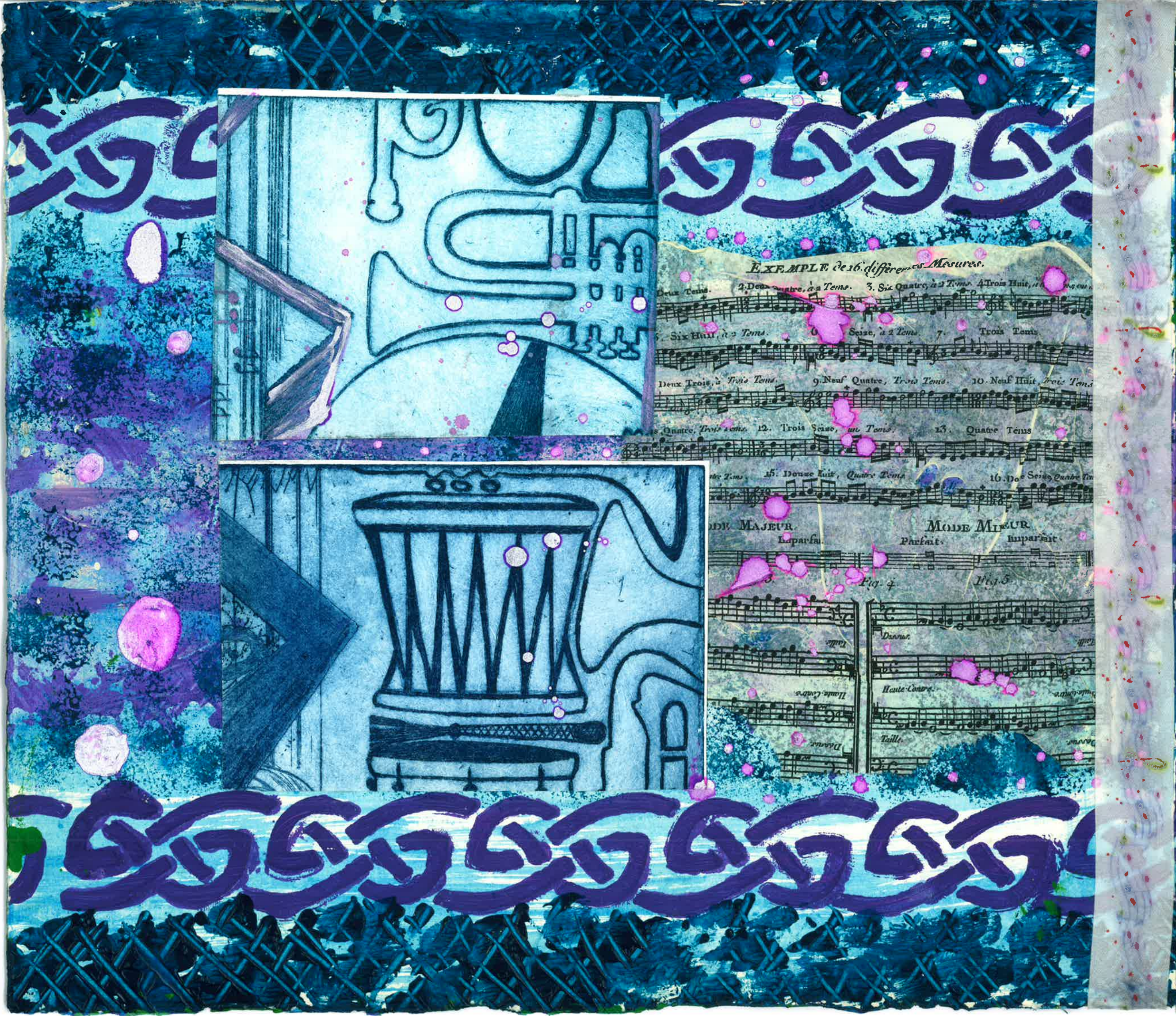
30 mei 1968
18e verjaardag

1 juni 1973
Kelystad

2024

EXEMPLE de 16. différentes Mesures.

1. Deux Temps. 2. Deux quatre, à 2 Temps. 3. Six Quatre, à 2 Temps. 4. Trois Huit, à 2 Temps. 5. Six Huit, à 2 Temps. 6. Seize, à 2 Temps. 7. Trois Temps. 8. Deux Trois, à 3 Temps. 9. Neuf Quatre, Trois Temps. 10. Neuf Huit, Trois Temps. 11. Quatre Quatre, Trois Temps. 12. Trois Seize, un Temps. 13. Quatre Temps. 14. Douze Huit, Quatre Temps. 15. Douze Seize, Quatre Temps. 16. Douze Quatre, Quatre Temps.

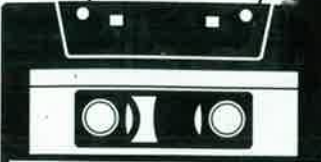
MODE MAJEUR. Parfait. MODE Mineur. Parfait. Imparfait.

Fig. 4. Fig. 5.

Taille. Haute-Contre. Taille. Haute-Contre. Taille. Haute-Contre. Taille.

früh und spät, von un - serm Lob - ge - sang, er tö
 shall re - peat our grateful hymns of praise, nen sollt ihr
 nen sollt ihr früh und spät, von un - serm
 shall re - peat our grateful hymns of praise, our grate

OH LA VACHE

früh und spät, er - tö - nen sollt ihr früh und spät, von un - serm,
 shall re - peat our grateful hymns of praise, our grate
 werden besch
 DE VERLOREN ZOOH

ONS
VOLKSLIED

Heil dir boun-teous Lord!
Heil dir boun-teous Lord!
Heil dir boun-teous Lord!

STRAVINSKY
voor Accordeon
variezel

CHC
Bass

Ihr dunklen Hain', ihr Berg' und
val-les, hills, and sha-dy

die Welt . Dich
The

hie-re preiset al-le
tö-nen soll

was hat out-ness
ADAM.

Lob-ge-sang

CACTAE

MUZIEL

STUR

SL

2024

ets 2010

afsluiting 30 jaar
cactussen en
sukkels
← door Ria

Weirdo's

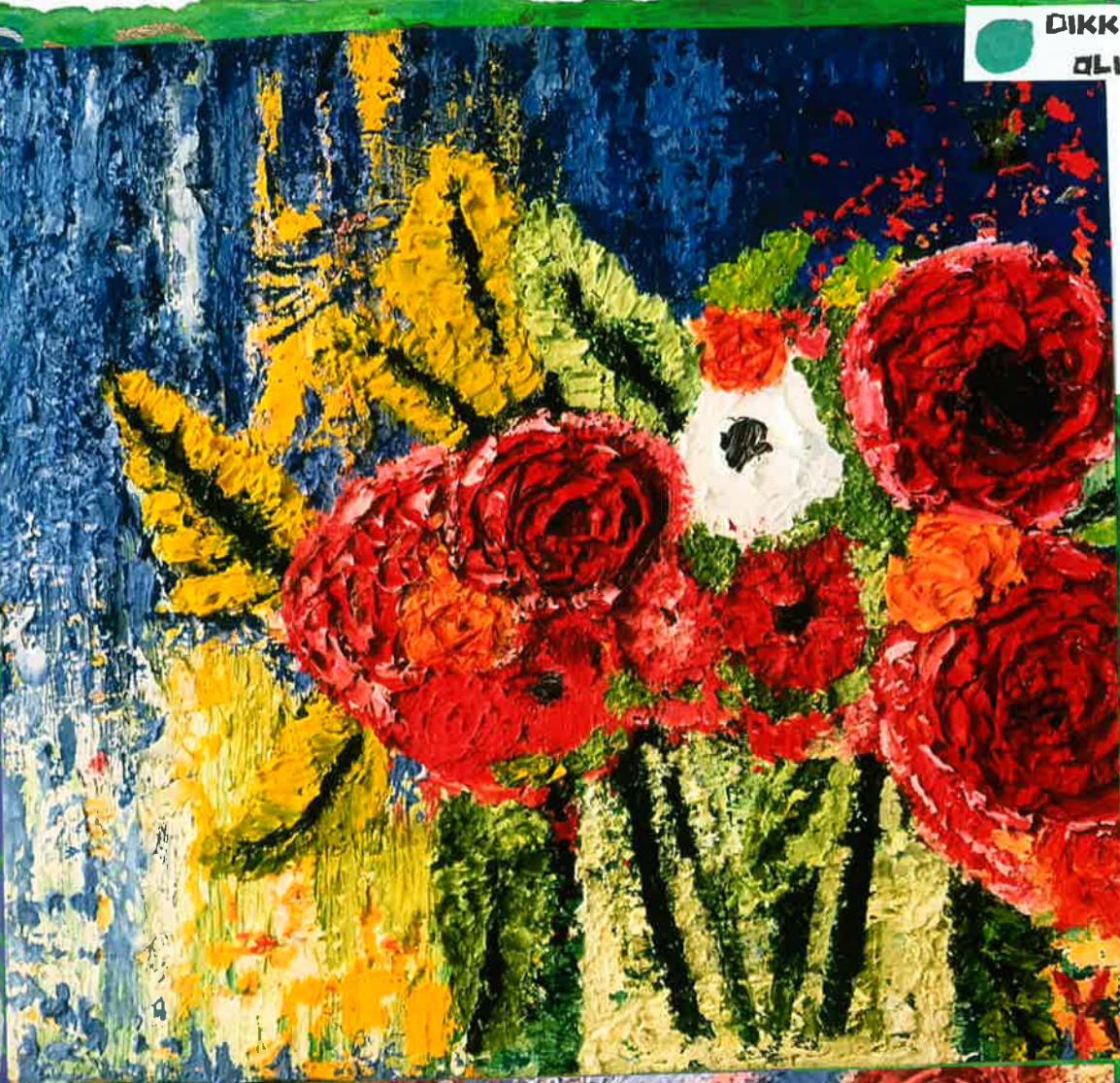
La fenêtre
de Delauney
olieverf en
oliepastel
op paneel
140 x 1.40

dikke
lagen
olieverf

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

DIKKE LAGEN
OLIEVERF

door de jaren
heen gemaakte
assemblages
geassembleerd

Door de jaren
heen maakte
assemblages

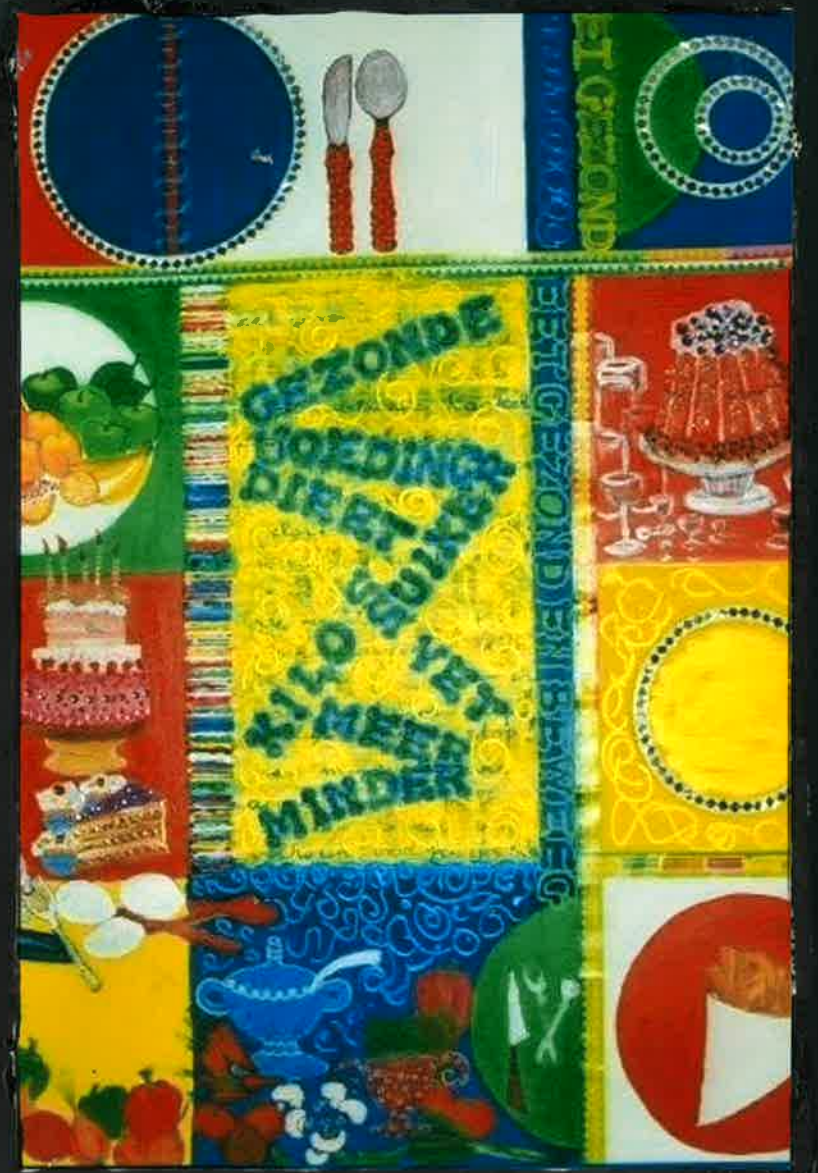
RETOEREN
UITREKEN

MAAK AL SNUK DAGEN
DE A'BRAM

A BEMERK
HAAK HOEDEN A

ZZZ
YYY
1982
2009

omschudden
EINDE VAN AANVRAAG
EINDE VAN AANVRAAG
AANVRAAGFORMULIER

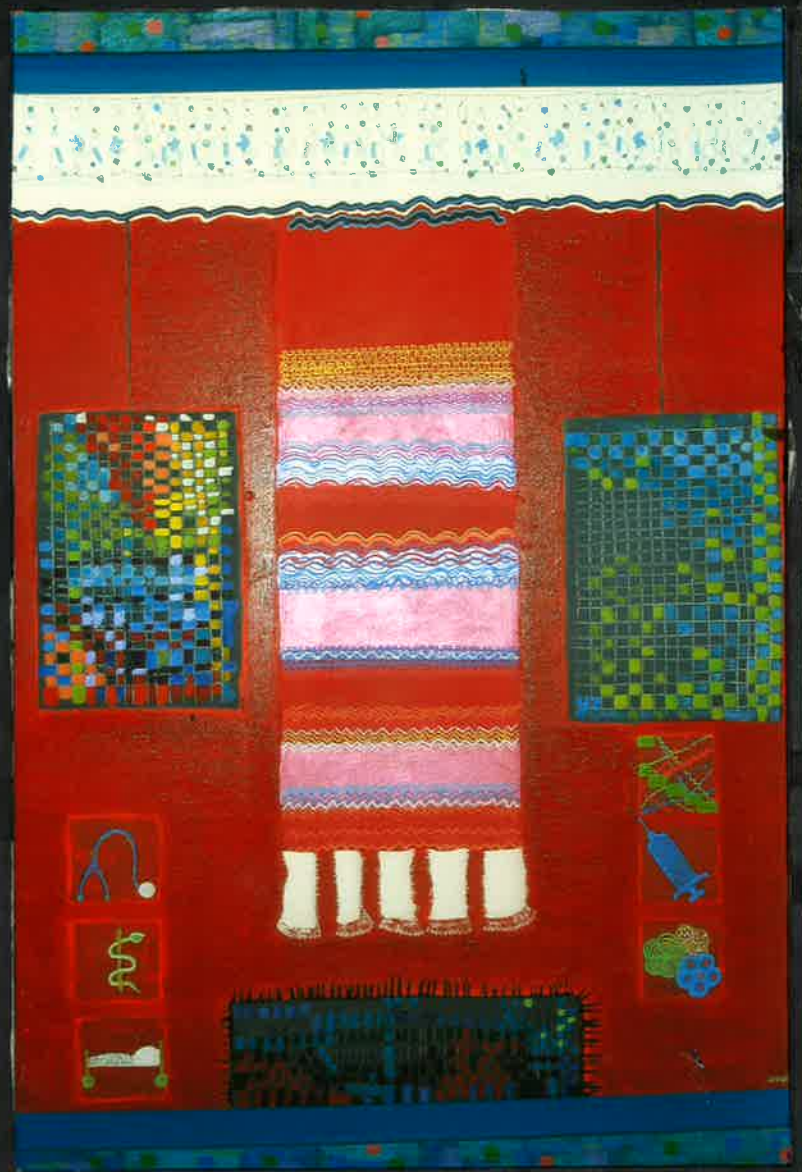
EINDE VAN AANVRAAG
IN KOELKAST BEWAREN
(niet in vriesvak)
omschudden
7126
DIT GENEESMIDDEL KAN
DE RIJVAARDIGHEID
BEÏNVOEDEN
EINDE VAN AANVRAAG

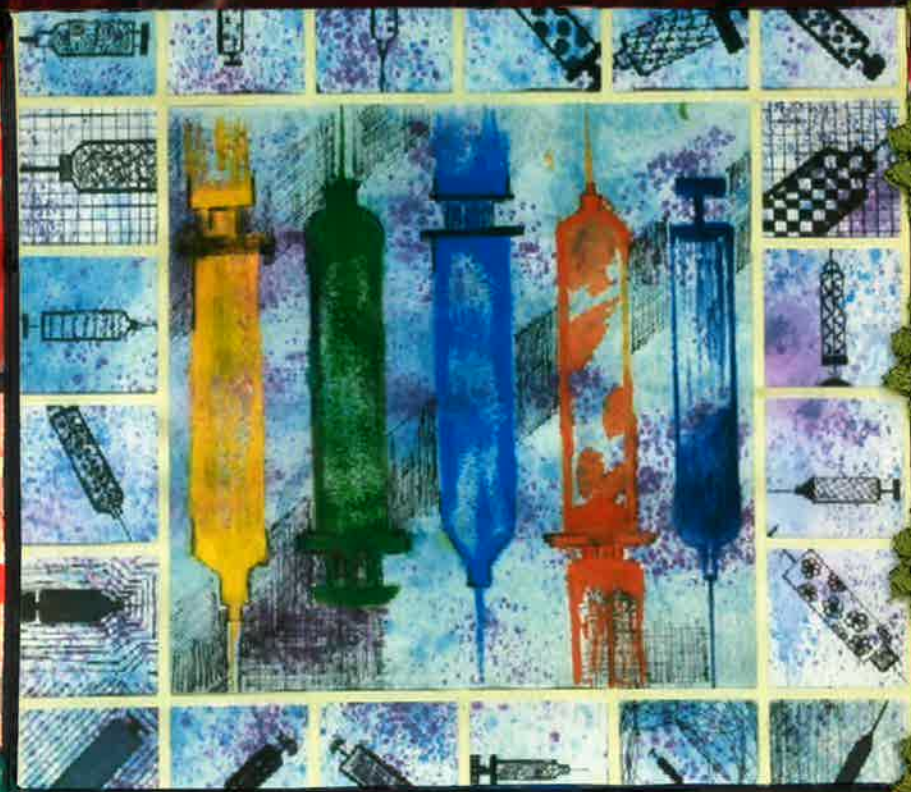
OOGDRUPPELS
omschudden
7126
VOOR VAGINALE TOEDIENING
VOOR VAGINALE TOEDIENING
OOGDRUPPELS
OOGDRUPPELS
EINDE VAN AANVRAAG
DIV. ULAB
EINDE VAN AANVRAAG
*****

SPUIT
AANVRAAGFORMULIER
AANVRAAGFORMULIER
EINDE VAN AANVRAAG

EINDE VAN AANVRAAG
IN KOELKAST BEWAREN
(niet in vriesvak)
omschudden
7126

'Ik zoek er vormen en kleuren bij'

Je komt de kamer van het medisch stafbestuur binnen en het eerste wat je ziet zijn drie groenblauwe kunstwerken. 'Groen en blauw omdat dit de huisstijlkleuren van het ziekenhuis zijn,' legt Yvonne van Oirschot uit. Ze vertelt dat de schilderijen verschillende kwaliteitsaspecten vertegenwoordigen: 'Het eerste doek symboliseert de Krachtige Wending, het grote verbetertraject waar de medische staf aan werkt en dat straks ziekenhuisbreed gedragen moet gaan worden. De trappen zijn de weg omhoog, in de richting van licht en lucht, vol mogelijkheden. Het tweede werk symboliseert het kwaliteitsproject. Rechts op het doek staan bladeren, met her en der een bloem; dit is de groeifase. Het derde staat voor communicatie.' Yvonne, die al 20 jaar in haar vrije tijd schildert, werd gevraagd om voor het kwaliteitsproject kunstwerken te maken. Elke afdeling die het project afrondt, krijgt een kunstwerk. 'Ik heb een gedeelte al in een ruwe versie staan. Zo heb ik op een paneel een gipsbeen aangebracht en op een ander komen allemaal pleisters. Als de afdelingen verder zijn, dan verwerk ik hun speerpunten in de schilderijen. Ik loop af en toe over de afdelingen en kijk en vraag. Hoe ik de inspiratie ervoor krijg? Van tevoren heb ik allerlei beelden in mijn hoofd, bijvoorbeeld als ik fiets of tuinier. Ik ga met een idee spelen en zoek er dan vormen en kleuren bij.' Yvonne vindt het belangrijk dat haar werken straks iets toevoegen aan het ziekenhuis: 'Ik hoop dat patiënten en hun familie die in het ziekenhuis liggen en rondlopen soms even door mijn werk afgeleid worden, even kunnen glimlachen. Ik hoop het hiermee een heel klein beetje minder zwaar voor ze te maken.'

Bekroond met K

Applaus voor de eerste afdeling handbereik hebben. Op 15 januari 2011 hebben de auditoren hun auditrapporten afgegeven. Kortverblijf Emmeloord en Lelydreef. Als voorzitter van de stuurgroep hebben we lovende woorden tijdens de feestelijke overdracht van de kunstwerken en de fakkels in. Yvonne van Oirschot heeft voor elke afdeling namelijk een prachtig kunstwerk gemaakt. Deze kunstwerken zijn kleurige en blijvende bewijzen van het succesvol afronden van de eerste fase van het project Kwaliteit. De fakkels die het kwaliteitsproject symboliseren, worden doorgegeven aan de volgende afdelingen.

Ria de Kort, teamleider van de afdeling kortverblijf/dagverpleging Emmeloord (rechts op de foto) krijgt het schilderij uit handen van de maker Yvonne van Oirschot

MORGEN IS MIJN TIJD VERLOREN, ZONDER DAT DE WIND
ER NOG EEN SPOOR VAN TE VERDELGEN VINDT.

MIJN TIJD LOOPT AF OVER DIT KIEZELPAD. 'K HEB 'T LEVEN MOETI ZO LIET GEHAD
DE TIJD WIKKELI VRIENDSCHAP LOS

Tand des Tijds

Laat het kostelyckst van al U niet
roekeeloos ontslippen.
Dat's de Tyd, die snel gaet glippen,
zonder dat hij keeren zal.

3/15 cino de tijd is de oever van de geest 2008 Yvonne van Dorscht

DE WINTER WIND STELKE OOR EN TIJD,
MAAR DE OOR NIET DAT GED SCHULDIG ZIJT
TE STERVEN! ZIJT OUS VOORBEREID
DE WINTER WINDT WARD DEER WIGHEIT

DE TIJD VALT LANG VOOR HEN DIE WAKEN
SIJN SAKS KOMT HET GROTE IN GAAN SLAPEN

Land des tijds

DE TIJD VLIJGT SNEL, VOORAL WANNEER DE LIEFDE 'S LEVENS ZUUR VERZOET

Alles is van een ander, alleen de tijd is van ons.

Aanleiding voor dit verhaal is het hartprobleem van Jan, gevolgd door dat van Martin. Aangezien ik mij in de 2^e levenshelft bevind, en alle hier aanwezigen met mij, leek het onderwerp sterfelijkheid mij toepasselijk voor deze gelegenheid, en om meerdere redenen dan de hierboven genoemde.

Ik zal kort ingaan op:

Wat sterfelijkheid voor mij persoonlijk betekende en nu betekent;
De wens tot onsterfelijkheid
en de harde realiteit;
Onze sterfelijkheid.

Mijn sterfelijkheid

Nadenken en je een eigen mening vormen over je eigen sterfelijkheid is, denk ik, niet mogelijk zonder terug te gaan naar je eigen wortels.

Waarmee ben ik groot gebracht?

Door ouders met een diep godsbesef en nederigheid voor de Almachtige Schepper?

Met het besef van vertrouwen in eigen krachten en zonder godsbeeld?

Met onverschilligheid? Met afkeer voor alle religie? Met twijfelaars? Of met huichelaars?

Als 5-jarige 's avonds op m'n knietjes voor mijn bedje:

“ 's Avonds als ik slapen ga, volgen mij 14 engeltjes na,
2 aan mijn hoofdeind, 2 aan mijn voeteind,
2 aan mijn linkerzij, 2 aan mijn rechterzij,
2 die mij dekken, 2 die mij wekken,
en 2 die mij wijzen naar 's Hemels Paradijze.”

Dit schijnveiligheid biedende versje is me geleerd door mijn ouders.

Ook op de R.K. Lagere School bij de Zusters van Liefde hadden we onze bezweringsrituelen:

“Wie is God?”

“God is onze Vader die in de Hemelen is.”

“Waartoe zijn wij op aarde?”

“Wij zijn op aarde om God te dienen en hier en hiernamaals gelukkig te zijn.”

Voor mijn 12^e verjaardag vroeg ik als cadeau een missaal en een gouden kruisje. Ik wilde naar bijbellen. Na veel onzekerheid was dit mijn ultieme poging om te proberen 'echt' te geloven. Ik wilde een zieltje blank en rein en een veilige God de Vader, die altijd voor mij zorgde. Het mocht niet baten. Ik werd een ongelovige en hiermee was mijn sterfelijkheid een gegeven geworden, waarmee ik het gevecht nog aan moest, maar dat besef had ik toen natuurlijk nog niet.

Du hast Unsterblichkeit im Sinn?

Willst du uns deine Gründe nennen?

Gar wohl, der Hauptgrund liegt darin,

Dass wir sie nicht entbehren können. (Goethe)

Inmiddels denk ik dat ik het gevoel onsterfelijk te zijn wel kan ontberen, en de gevoelens kan accepteren die horen bij het besef van de eindigheid van mijn leven.

Helaas is praten hierover nauwelijks mogelijk. Het is mijn ervaring dat mensen graag over hun pijnjtes en vreselijke ziektes praten, maar zogauw iemands eigen dood onderwerp van gesprek wordt, trekt men zich terug.

Lezen heeft me zeer geholpen om dieper door te dringen in mijn eigen besef van mijn eigen eindigheid.

Zo vond ik het een opluchting te lezen dat internalisatie van de dood, m.a.w. het besef van eigen sterfelijkheid, gewoonlijk pas na het 40ste levensjaar ontstaat. En kan ik, met verbazing, terugdenken aan de tijd waarin mijn dood nog zo ver weg leek dat die me nooit zou overkomen. En ik zie met een glimlach hoe argeloos onze kinderen hierin nog zijn.

De wens tot onsterfelijkheid

Het is ondoenlijk de vele manieren te beschrijven waarop mensen, dichtbij en ver weg, vroeger en nu, in hun onsterfelijkheid geloofden en deze verklaarden.

Ik verwijs jullie graag naar de notitie van Joop "over de vertroosting van de filosofie" en durf daar niets aan toe te voegen, want ik ben in filosofische ideeën slechts een consument, die de gezondste hapjes eruit kiest.

Vaak hoefden gelovigen geen verklaringen te zoeken op hun levensvragen, want rotsvast was het vertrouwen in hun Schepper, die hen het eeuwige leven in Zijn Woning beloofde. Het strakke regime van de geloofsvoorgangers liet generatie na generatie niet toe dat er een barstje in het geloofsbolwerk geslagen werd.

Met hun rotsvaste geloof vingen zij twee vliegen in een klap:

Leven volgens Zijn Wetten gaf mensen een zinvol en veilig bestaan.

Zij hoefden geen angst voor de dood te hebben, want Hij beloofde zijn schaapjes een hiernamaals, waar ze zouden eten van gouden bordjes en drinken uit gouden bekertjes.

Wanneer je door het Louvre of het Rijksmuseum loopt, kom je veel vanitasschilderijen tegen. Op grote panelen geschilderd zie ik de verering van God en het Goddelijke en vele fantasierijke verbeeldingen over het leven na het aardse leven. In veel van de afgebeelde hemelen zie ik mensen en engelen uitzinnig feesten, vreten, zuipen.

Als tegenhanger van de middeleeuwse en barokke verbeelding van de onsterfelijkheid heeft de hedendaagse Belgische beeldend kunstenaar Jan Fabre, in het Louvre karkassen beplakt met duizenden scarabeeën (mestkevers). Door de chitine in de schilden van de scarabee vergaat deze niet of nauwelijks.

Ook in de muziek is onsterfelijkheid een veelgebruikt thema. Ik denk aan Johann Sebastian Bach, Heinrich Schütz, Johannes Brahms, Georg Friedrich Händel, Thomas Tallis etc.

Tussen haakjes: Het is juist de religieuze muziek die me diep kan raken. De veiligheid van en het vertrouwen in Gods onsterfelijkheid worden intens mooi bezongen en het is juist daarmee, dat ik me in de steek gelaten en diep eenzaam kan voelen, omdat het FAKE is.

In India heb ik een week lang geprobeerd twee jonge Hindi zich een voorstelling te laten maken van hun dagelijkse leven zonder hun geloof en met het opgeven van hun onsterfelijkheidsidee. Het lukte hun niet, zozeer is de Bhagavad-gita in hen verinnerlijkt en is hun buitenwereld ervan doordrenkt. Zij konden dit experiment niet aan, want hun geloof is een absoluut zeker weten en zonder dat houdt hun leven op en worden zij "gedegradeerd" naar de laagste kaste.

Mede door deze gesprekken werd ik bevestigd in het idee dat als je van kindsbeen af gehersenspoeld bent met God en het hiernamaals, en je je hele leven in dienst stelt van die God en dat je dan in het uiterste geval zelfs tot het doden van een medemens kunt komen want "Zijn wil geschiede". Het lijkt dat je door intens te geloven geen vrije wil hebt.

DE HARDE REALITEIT

Simone de Beauvoir heeft de ellende van een mens die niet kan sterven beklemmend beschreven in 'alle mensen zijn sterfelijk' (1946). Na 'n paar honderd jaar was Fosca, de hoofdpersoon in haar roman, het door-moeten-leven meer dan moe en wenste hij, net als alle mensen die hij in zijn lange leven tegenkwam, 'gewoon dood te gaan'. Fosca was tot het besef gekomen dat onsterfelijkheid een vloek is. De mensen om hem heen die geboren werden en weer stierven, waren hem wezensvreemd en zijn eenzaamheid nam voortdurend toe.

De hedendaagse mens heeft het moeilijk. Er staan twee wegen voor hem open: die van de eindigheid en die van de eeuwigheid.

Ik kan denken dat mijn leven een natuurlijk proces is, ik ben een tijdelijk onderdeelje van een groter geheel, met een begin en een eind.

En ik kan denken dat mijn leven nu, in dienst staat van mijn hiernamaals.

Het rotsvaste Godsvertrouwen van veel mensen is de laatste decennia op wetenschappelijk verantwoorde wijze afgebeiteld. De twijfelaar die eerder geen andere keus had dan toch maar geloven dat God de wereld in zeven dagen schiep of dat er "toch IETS moet zijn", kan nu uit gedegen wetenschappelijk onderzoek weten dat er een hele lange evolutie voorafging aan de wording van de mens. Er worden steeds meer overeenkomsten duidelijk tussen genetisch materiaal en gedrag van mens en dier. De mens is een van de vele diersoorten en het ontstaan van de hedendaagse mens is puur toeval. Belangrijke genen komen zowel bij de mier als bij mij voor. *Tussen haakjes: Dit overdenkend, past ons mensen toch alleen nederigheid en bescheidenheid?*

Onze sterfelijkheid

Aan het eind van zijn leven heeft de filosoof F. van Raalten een boekje geschreven over de onsterfelijke en de sterfelijke mens. In diens helderheid kan ik me goed vinden.

Van Raalten maakt een onderscheid in het relatieve en het absolute niets. Ik kijk naar de samenleving, waarvan ik een klein onderdeel ben en bekijk de ontwikkeling van die gemeenschap. Mensen worden geboren en gaan, vroeger of later, weer dood, daarmee ruimte makend voor nieuwe ontwikkelingen. Ik lees over het verleden van de samenleving waar ik al een tijdlang deel van uit maak, en maak me voorstellingen over de toekomst. Hoewel ikzelf deel uit maak van die samenleving, met die voorouders en dat nageslacht, betreft mijn denken hierover mij niet persoonlijk. Ik hoor erbij, ben "een van ons", maar kijk er toch op een relatieve afstand naar.

Vanaf het moment dat ik mezelf uit die groep isoleer, en ik mijn denken dan opeens alleen mijzelf laat betreffen, mij als individu, dan is mijn leven noch mijn dood relatief en op een afstand; mijn leven en dood zijn absoluut en onafwendbaar en exclusief van mij. Als ik dood ben, is er voor mij niets meer, ik kan er niets over zeggen, ik weet er niets van, mijn dood-zijn is door mij niet kenbaar. Mijn dood is onomkeerbaar. Over mijzelf als gestorvene zal ik nooit iets kunnen zeggen. En nooit iets te weten komen. Hierin is mijn dood in absolute zin de overgang naar het **niets**. Ik zal afgescheiden zijn van alle anderen in de gemeenschap waar ik deel van uit maakte. Zij leven door en zij kunnen over mijn dood praten. En, na enige tijd zal het zijn alsof ik nooit deel heb uitgemaakt van die samenleving. Het leven en de samenleving zullen totaal onverschillig zijn over de dood van mij als individu. Ik zal oneindig zwijgen in een oneindige leegte en daar geen weet van hebben.

Maar plaats ik mezelf dan weer terug in de samenleving, dan kan ik zien dat er, onder andere door mijn dood, veranderingen plaats vinden, ik maak ruimte voor nieuwe ontwikkelingen.

Tot slot

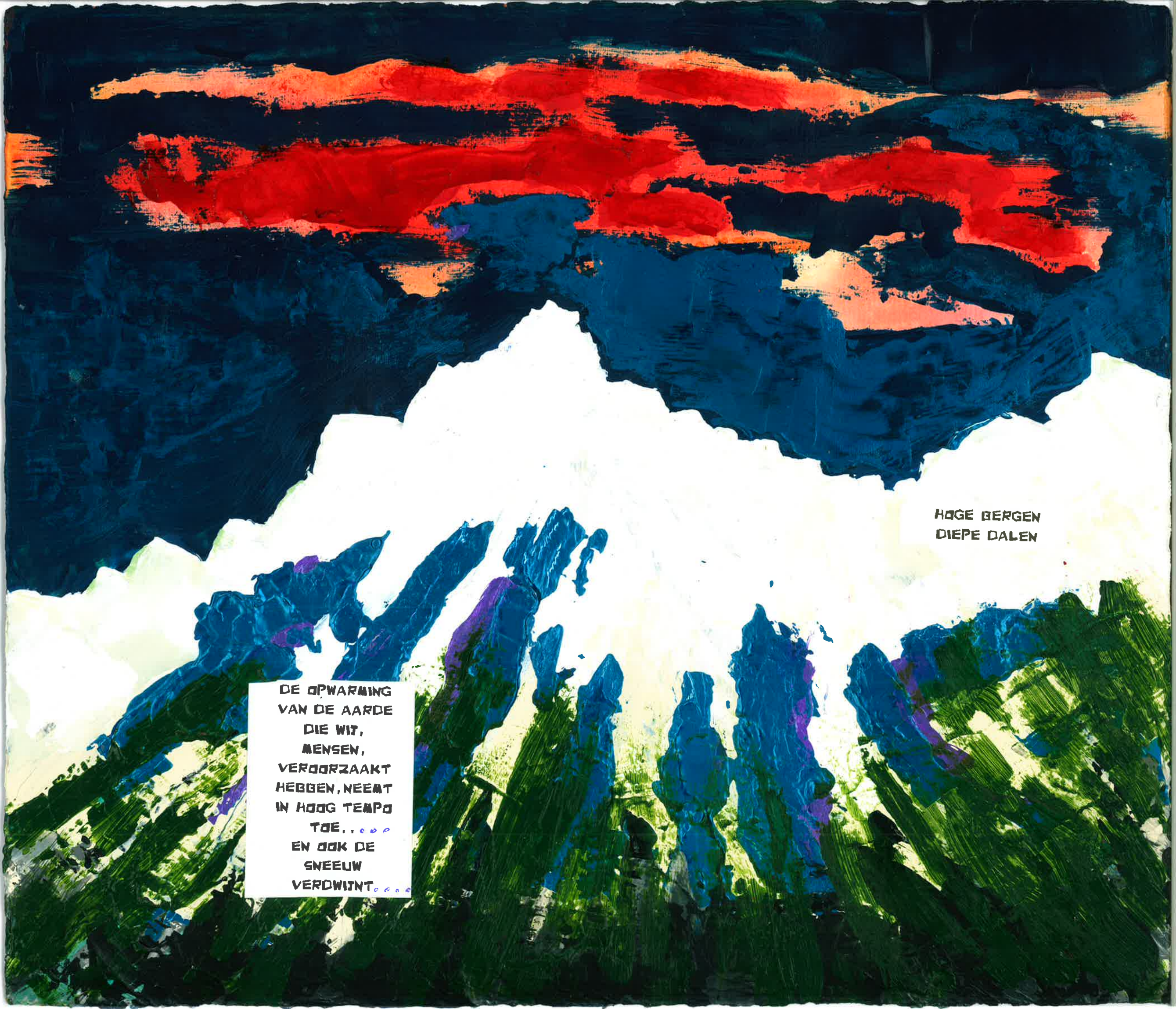
Alles wat leeft is vergankelijk en de mens vormt daarop geen uitzondering. Wel is hij uitzonderlijk in het besef van zijn sterfelijkheid en kan van daaruit handelen.

De mens kan kiezen tussen eindigheid en eeuwigheid. De keuze voor dit laatste houdt in dat hij zijn grote angst en onzekerheid over zijn oneindig niet-meer leven en zijn eeuwigdurende leegte niet onder ogen hoeft te zien en niet hoeft te beleven.

Maar wanneer je niet gelovig bent, en niet in onsterfelijkheid kunt geloven en er geen Grote Leider is die je de weg wijst, dan komt het op jezelf aan om te leven met het weten dat je straks dood bent en dat je hier en nu kort deel uitmaakt van een onkenbaar groter geheel.

Dat betekent voor mij dat ik besef dat ik alleen mijn eigen "zijn" heb om verantwoordelijk voor te zijn. Dat ik hier en nu mijn leven moet vormgeven op een manier die bij mij past en waarop ik, aan het eind gekomen, tegen mezelf kan zeggen "ik heb geen spijt van het leven dat ik geleefd heb. Ik heb mijn leven zo goed mogelijk benut, heb mijn talenten gebruikt, heb anderen niet onnodig pijn gedaan, maar geprobeerd hen te steunen en te plezieren. Ik hoop aan het einde van mijn leven in alle eerlijkheid tegen mezelf te kunnen zeggen, "ik heb mijn leven vormgegeven op mijn eigen manier en het is goed zo".

Lelystad, 27 augustus 2008,
Yvonne van Oirschot-van de Wiel

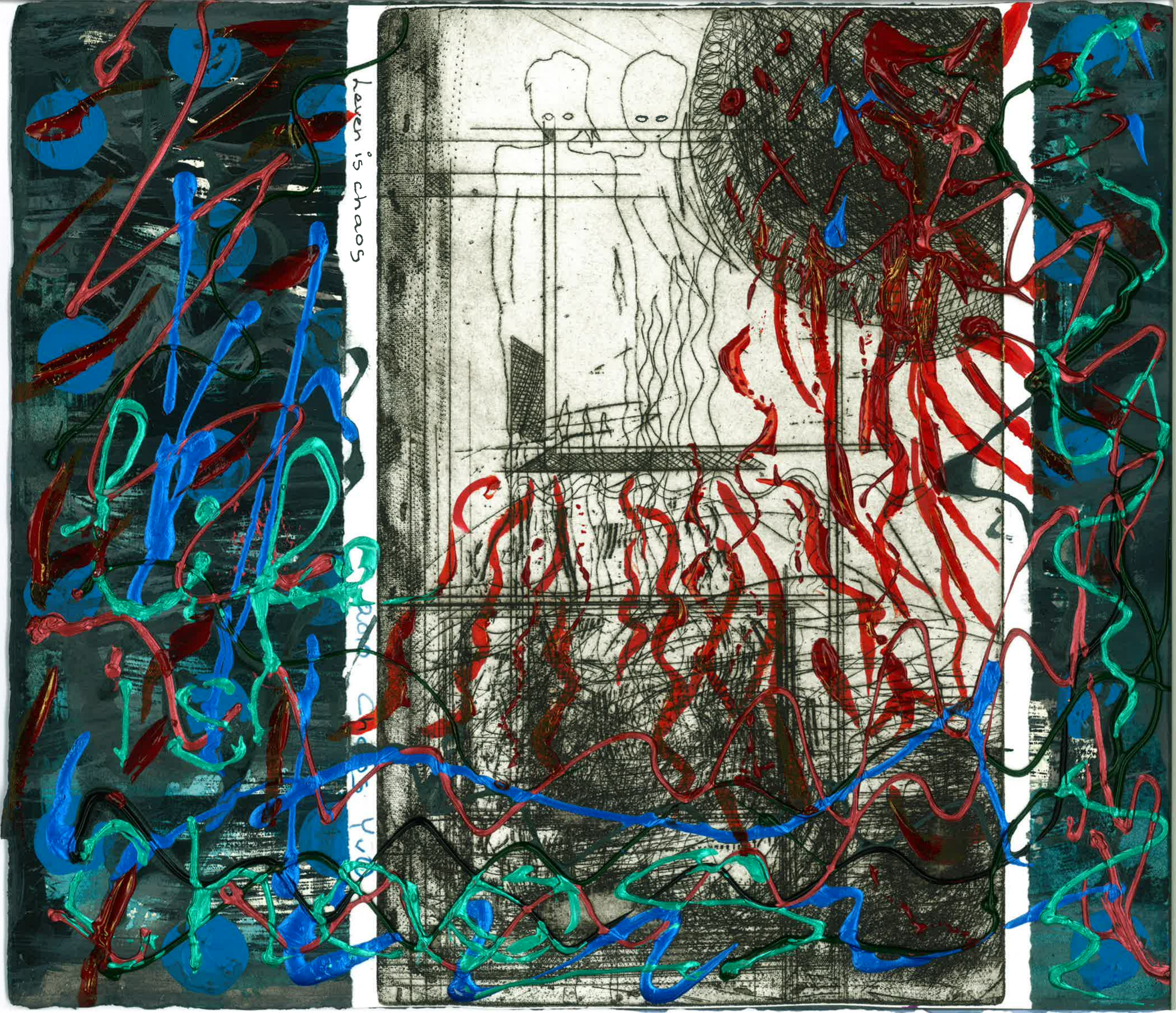
HOGHE BERGEN
DIEPE DALEN

DE OPWARMING
VAN DE AARDE
DIE WIT,
MENSEN,
VERDOORZAAKT
HEBBEN, NEEMT
IN HOOG TEMPO
TOE...
EN OOK DE
SNEEUW
VERDWIJNT...

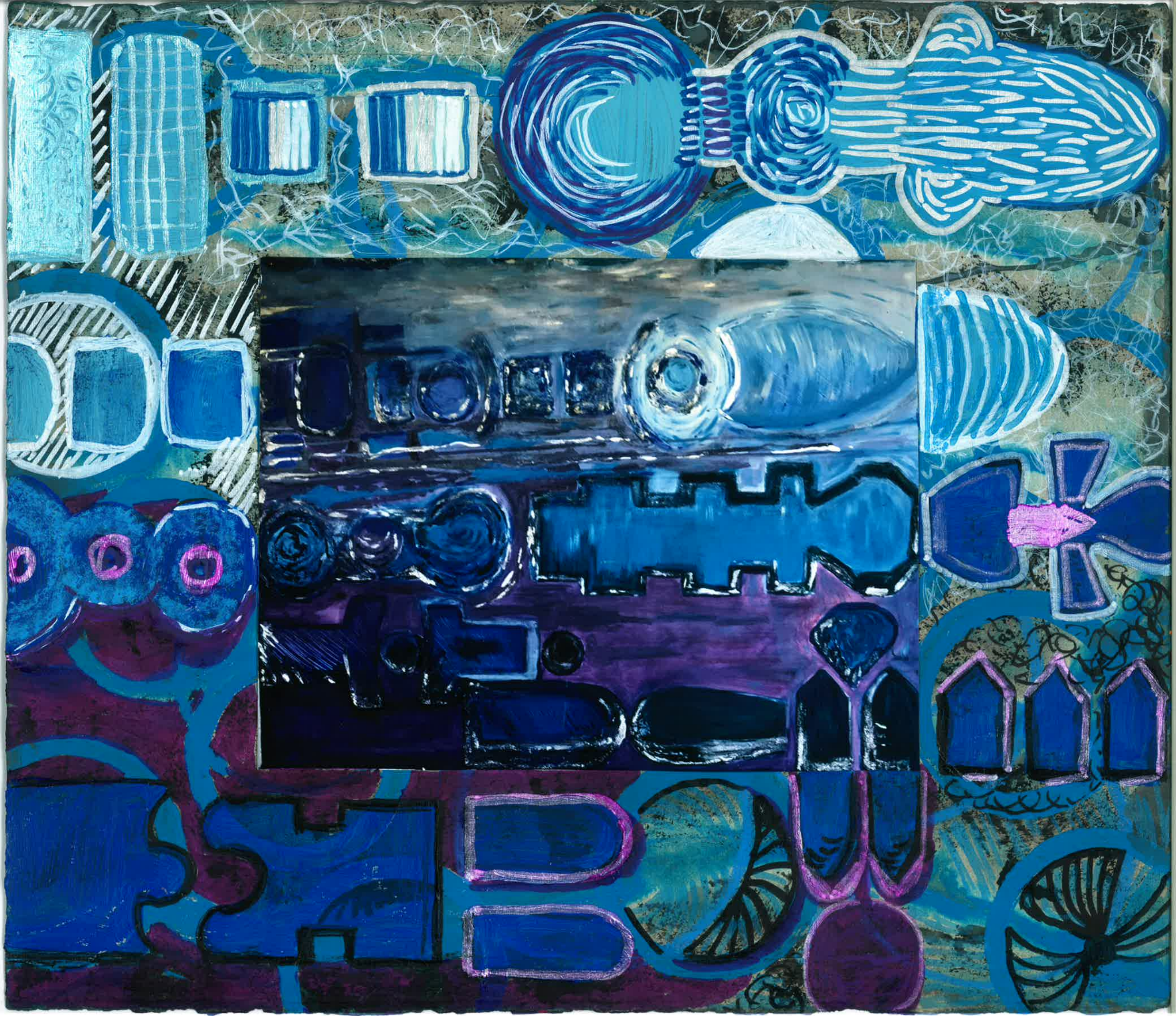
**EEUWIGH
gaet voor
OOGENBLICK**

*olieverf, kiezels
en zand op doek
2x 3.00; 0.60*

heaven is chaos

Chaos rules

Rumi

It's Your road, and Yours alone.
Others may walk it with You,
but no one can walk it for You!

LAET HET KOSTELIJKST VAN AL
U NIET ROEKELOOS ONTSLIJPEN

DAT'S DE TIJD, DIE SWELGHEET GLIPPEN, ZONDER DAT HIJ KEEPEN ZAL

Hand des tijds

T I J D

I S

D E

W A A K P O S T

V O O R

D E

D O O D

tyd

tyd is de

tyd is de

tyd

tyd

tyd is de

tyd is de

tyd

tyd is de

Tand des Tijds Tand des Tijds Tand des Tijds Tand des Tijds Tand des Tijds Tand des Tijds

EEUWIGH GAET VOOR OOGENBLICK

Ik trek mij terug en wacht,
Dit is de tijd die niet verloren gaat;
Ied're minuut zet zich in toekomst om.
Ik ben een oceaan van wachten,
waterdun omhuld door t ogenblik.
Zuigende eb van het gemoed,
Dat de minuten trekt en dat de vloed
diep in zijn duisternis bereidt.
Er is geen tijd. Of is er niets dan tijd?

daar is niets of de tijd verteert het

Laat het kostelyckst van al U niet
foekeloos ontslippen.
Dat's de Tyd, die snel gaet glippen,
zonder dat hij keeren zal.

De tijd valt lang voor hen die waken
Straks komt het grote in gaan slapen

We zijn passanten en de tijdelijkheid van alles valt vooral op bij
verjaardagen en oud en nieuw.....Weer zeh'n er voorbij.....Alles keurig in
de tijd geplaatst, meedogenloos helder en voorbij.....

De wijzer wist elk uur en tijd, maar de uur niet dat
gij schuldig zyt te sterven! Zyt dus voorbereid, de
wijzer wist naar d'eeuwigheid

De wijzer wijst elk uur en tijd, maar de uur niet
dat gij schuldig zijt te sterven! Zijt dus
vorbereid, de wijzer wijst naar d'eeuwigheid

Morgen is mijn tijd verloren, zonder dat de wind
Er nog een spoor van te verdelgen vindt.

Tijd is de ruimte voor de dood. De toekomst is de dageraad van het verleden

Alles is van een ander, alleen de tijd is van ons.

MIJN TIJD LOOPT AF OVER DIT KIEZELPAAN
EEN'K HAD HET LEVEN MOOIT ZO LIEF GEHAD

DE TIJD VALT LANG VOOR HEN DIE WAKEN
STRAKS KOMT HET GROTE IN GAAN SLAPEN

Daar is niets of de tijd verteert het

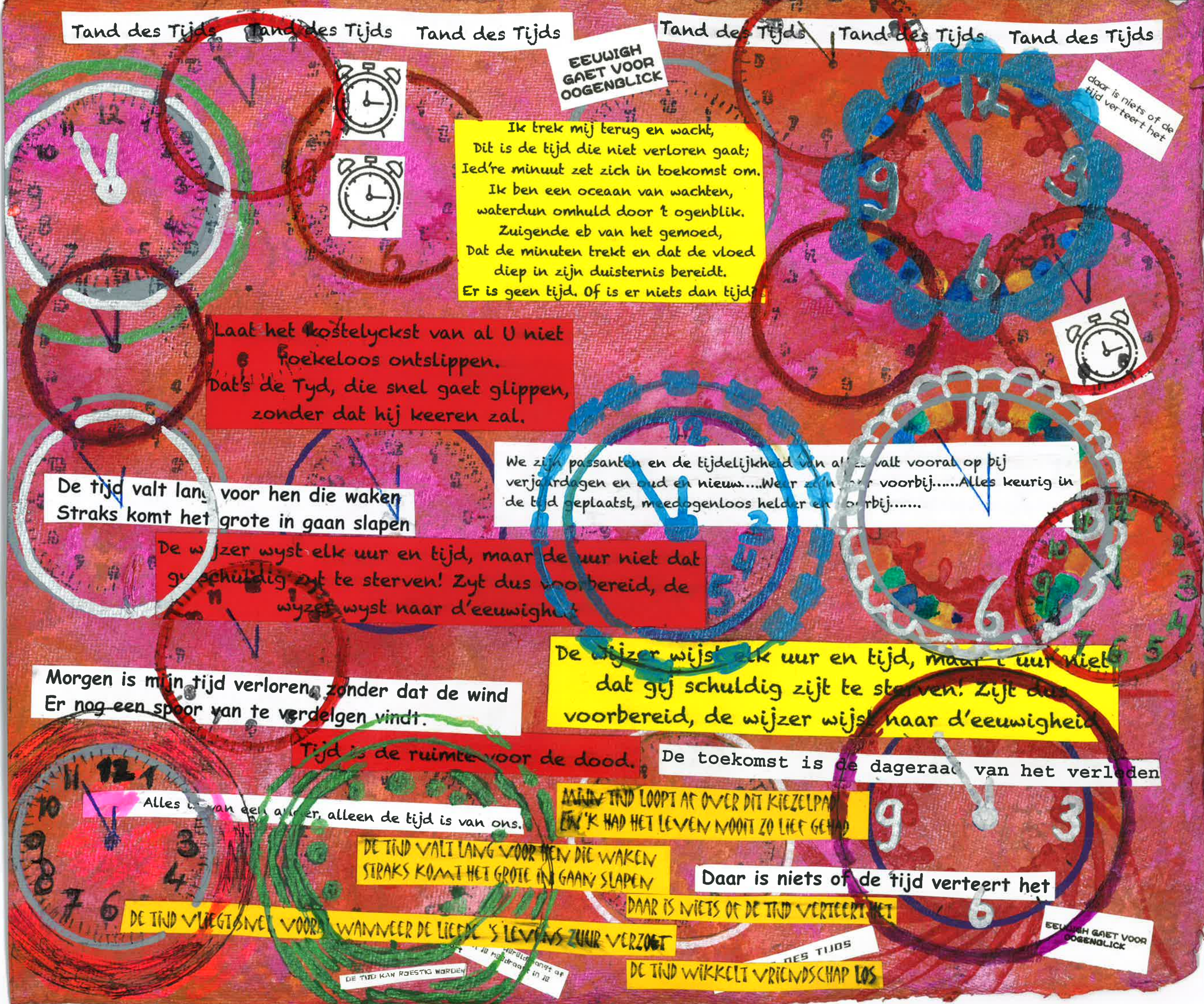
DE TIJD VLEEGT SNEEL VOOR WANNENR DE LIEDE 'S LEVENS ZUUR VERZOET

DAAR IS NIETS OF DE TIJD VERTEERT HET

EEUWIGH GAET VOOR OOGENBLICK

DE TIJD KAN ROESTIG WORDEN

DE TIJD WIKKELT VRIENDSCHAP LOS

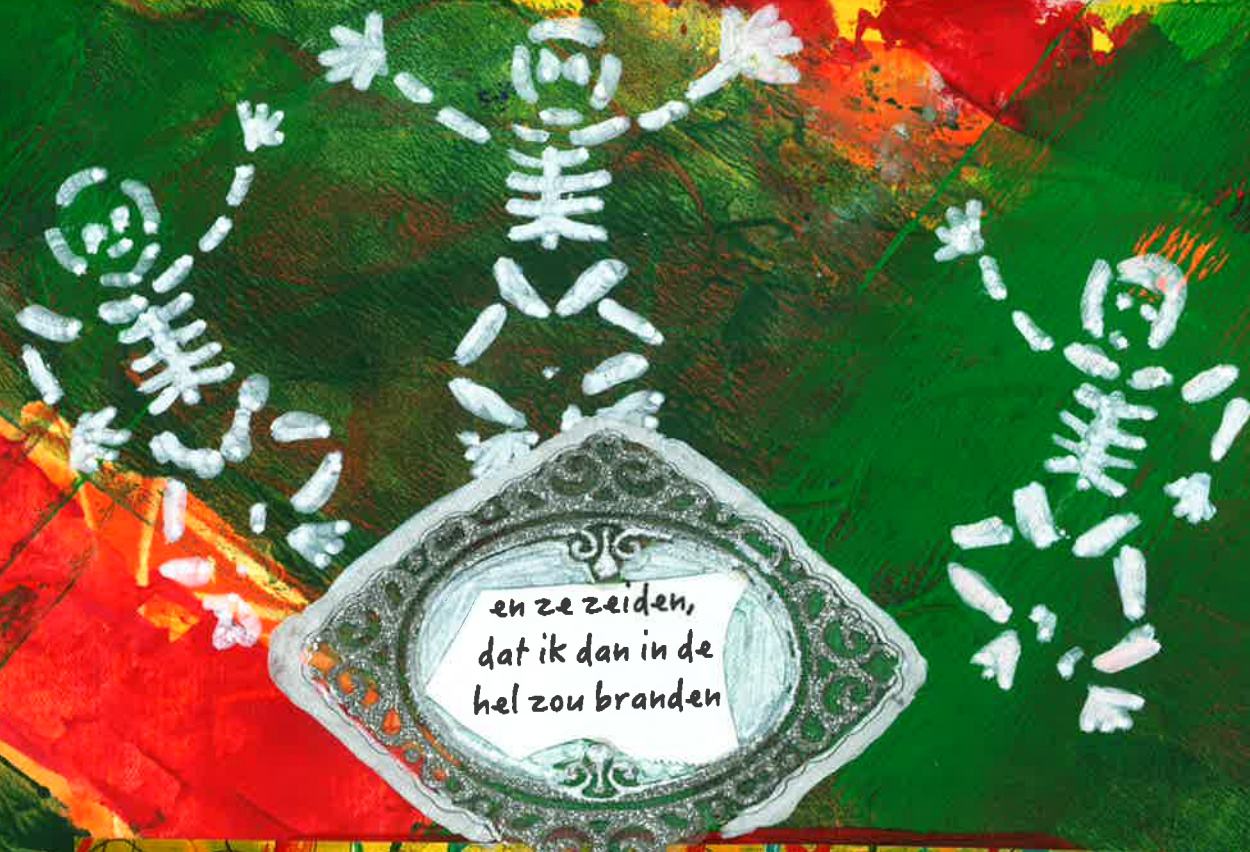

Sunny Side up
papier, acryl, mixte material
op canvas, 1.00 x 1.00

1992 SYDNEY '92
118

en ze zeiden,
dat ik dan in de
hel zou branden

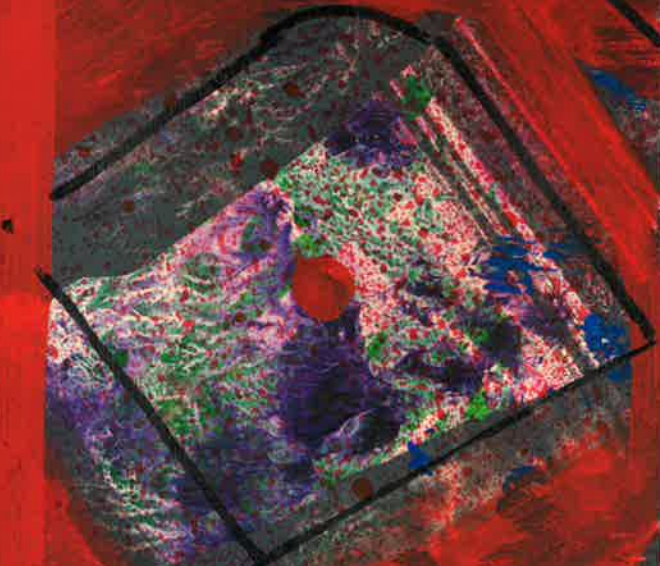

ath Row

DEATH ROW

OF MICE AND MEN

PETRI SCRIVERII
Aen-spraec
Aen de groote, machtige, ende seer vermaente Koop-stadt
AMSTELREDAM,
Over de tegenwoordige afbeeldinghe.

O Wiltberoemde Stadt, ô parel van Europen,
Daer d'AMSTEL en het Y om strijde te samen loopen
Die voor den goeden dienst gedaen aent u Landsheer
De Keyserlicke kroon verkregen hebt wel eer
Springh-ader van Geluck, die uyt alle hoecken
Des Werelts werdt besocht, en self die gaet besoecken
Des groetvanden Zee: die binnen uwe wal
Een gantichen aerdtboom sluyt, een cort begrip van al
En wat u belgen niet, ô Coningin der Sieden
Dat ghi dus niet verkleint, en op een plaet gesneden
Want u niet oec de Conl: tis u nadeelig niet,
Want u niet oec de Conl: tis u nadeelig niet,
Hor, oec de Poet, die geurwachtich tal leven
Al was hy niet de pen soo net en cort geschreven
Dat Troiaes lang belegh oft leggen in een noot
Teminder was hy niet, by meer al even groot

cl. l. cc. xxv

**WIE WILLEN
ER NOU IN
AMSTERDAM**

AMSTERDAM

WONEN?

AMSTELLANDIA.
Lunimque eundem Territori
nova et correcta descriptio,
Pet. Scriverii ope ac consilio
adornata, et descripta radio
et manu B. Florentii,
cl. l. cc. xxv.

